

dog altid, og en forøget Indtægt vil det jo være, hvis det lykkes at bringe dette Forslag om Bestatning af Aktieselskaber og juridiske Personer igennem. Men det vil være ganske naturligt for det Udvalg, som har under Behandling den Sag, som angaar hele den personlige Kommuneskat her i Landet, ogsaa at tage Spørgsmaalet om den kjøbenhavnske Indkomsskat til Behandling. Jeg tror ganske vist ikke, at det vil kunne nytte at gaa den Vej, hvis man vil gaa saa vidt, som enten det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) eller det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) eller for Rosten ogsaa det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) ville gaa, at indføre en strengere progressiv Stala. Vil man forsøge det, tror jeg nok, at det vil tage i det mindste nogle Aar, inden man bliver færdig med Sagen og bliver enig om den. Jeg skal naturligvis ikke nu komme nærmere ind paa at tale om den progressive Bestatnings Berettigelse eller ikke; men jeg vil blot tillade mig at tage nogen Afstand fra den stærke Ros af denne Bestatning, som er fremkommen fra et Par af mine ærede Meningsfællers Side. Men det forekommer mig, at man uden Forøgelse af Skattebyrden for de lavest beskattede og for Mellemklassen dog kunde komme til en større Indtægt for Københavns Kommune blot ved en forholdsviis mindre Forandring af den bestaaende Indkomsskats Ordning. Det er jo nemlig bestemt i den nuværende Indkomsskatlov, at der fra de laveste Indtægter drages en vis Sum, først 600 Kr., saa 500 Kr., saa 400 Kr. o. s. v., indtil man naar fuld Skat ved 2,400 Kr. Naar man nu vil gaa en Vej, som for øvrigt blev foreslaet i et Vndringsforslag af et nu afdød Medlem af Udvalget i Fjor, nemlig den, at man sagde: 700 Kr. af al Indtægt er fritaget for Skat, saa at man for at udfinde Skatteindtægten drager 700 Kr. fra al Indtægt, og dernæst beskatter Skatteindtægten procentvis lige, og man saa undersøger, hvad Følgen deraf vilde blive, som jeg har gjort mig den Ulejlighed at have undersøgt — og jeg tror at være kommet til et nogenlunde rigtigt Resultat — efter Kommunens Regnskab for 1892, vil Følgen heraf være med den bestaaende Skatteindtægt, at Kommunen vil tabe Indkomsskatten af 12 Mill. Kr., det vil altsaa sige 360,000 Kr. om Aaret. For at stille Kommunen lige med den nuværende Tilstand, maatte Skatteprocenten altsaa forhøjes til 3½ pCt. Gjorde man det og undersøgte, hvorledes disse 3½ pCt. vilde falde, vilde man se, at Mellempositionerne

lige op til 4,800 Kr. vilde faa en Betteelse, større eller mindre, og den forøgede Udgift for Skatteborgerne vilde blive lagt paa Indtægterne fra 4,800 Kr. opad. Det forekommer mig, at det vilde være et moderat Forslag, en moderat Forandring i Indkomsskatten, som dog vilde gaa i den Retning, at de større Indtægter bleve stærkere bebyrdede, og de mindre og særlig Mellemindtægterne blive mindre bebyrdede, en Forandring, som man kunde være tilfreds med i Øjeblikket. Og vilde man nu det, vilde det være meget let at forhøje den Skatteprocent, man derved kom til, nemlig 3½ med endnu ½ til 4, og der igennem vilde Kommunen faa en forøget Indtægt af ca. 400,000 Kr. som lagt til de 200,000 Kr., som der er Udsgit til at faa gennem Aktieselskaber, vilde kunne være foreløbig tilstrækkelig, saa at man dog i alt Fald kunde vente et Par Aar, før man gik videre. Hvorledes vilde da nu en fireprocents Indkomsskat, lagt paa anførte Maade, virke? Den vilde virke saaledes, at de nuværende Skattebydere vilde faa ingen eller i alt Fald kun en ubetydelig Forhøjelse af Staten, før der naaedes en Indtægt af 3,000 Kr. Først efter 3,000 Kr. vilde Skatteforhøjelsen begynde; men selvfølgelig, Forholdet mellem de højere og de lavere Indtægter vilde i og for sig blive det samme, enten Procenten var 4 eller 3½. Jeg tillod mig før at sige, at det forekommer mig, at dette Spørgsmaal — ikke Forhøjelsen, men selve Indkomsskattens Paaligningsmaade — er et Spørgsmaal, der ganske naturligt burde være afgjort eller i alt Fald foreslaet afgjort i det Udvalg, der er nedsat angaaende den personlige Kommuneskat, og jeg forbeholder mig, da jeg er Medlem af dette Udvalg, at bringe Forslag frem i den Retning. Det er det, jeg vilde tillade mig særlig at udtale ved denne Lejlighed i dette høje Ting, idet det synes mig, at hvis dette Forslag kom frem, vilde der deri ligge en lille Mulighed for, at der derigennem kunde fremkomme et rimeligt Resultat.

Beth-Øspensen: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) sagde for lidt siden, at under revolutionære eller anarkistiske Forhold tager man Skatten, hvor man bedst kan faa den. Er det virkelig Tilfældet, saa have vi ganske sikkert altid været meget revolutionære her i Landet. Thi ser man paa, hvad man væsentligst har forsvaret de forskellige Skatter med, som her ere blevne paalagte til forskellige Tider, saa har det netop været Nødheden. Statskatterne have dels været